

Czwartek 13 styczeń 2005

4. 4 wzywa parlament irański do przyjęcia irańskiego prawa prasowego i kodeksu karnego w świetle obowiązków spoczywających na Iranie, wynikającego z Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, a zwłaszcza do uchylecia wszelkich przepisów prawa karnego odnoszących się do pokojowego wyrażania opinii, w tym również na łamach prasy;
5. wzywa władze do poszanowania międzynarodowo uznanych gwarancji prawnych, między innymi tych odnoszących się do osób należących do mniejszości wyznaniowych uznanych oficjalnie lub w inny sposób;
6. z zadowoleniem przyjmuje zawieszenie egzekucji Hajieha Esmailvanda oraz doniesienia, zgodnie z którymi sprawa Leyli Moafi została przekazana do rozpatrzenia przez sądowych ekspertów do spraw psychiatrii, którzy mają „zbadać jej stan umysłowy”; podkreśla jednak fakt, że zarzucane powyższym osobom domniemane „przestępstwa” nie są uznawane przez opinię międzynarodową za przypadki naruszenia prawa karnego, a zatem ich ściganie na drodze sądowej jest sprzeczne z międzynarodowymi standardami praw człowieka;
7. nalega na to, by czynności seksualne odbyte za przyzwoleniem dwóch stron, w warunkach prywatności, zostały objęte pojęciem „prywatności” oraz wzywa do bezwłocznego uwolnienia wszystkich osób przetrzymywanych za dopuszczenie się powyższych czynności;
8. z zadowoleniem przyjmuje i wyraża poparcie dla negocjacji UE-Iran w sprawie kwestii jądrowych, widząc w tym również okazję do poczynienia postępów w dialogu UE-Iran na temat praw politycznych i praw człowieka oraz w dialogu UE-Iran na temat stosunków handlowych i gospodarczych; wspiera też Radę w jej oczekiwaniu na działania ze strony Iranu dotyczące innych kwestii niepokojących UE, takich jak: zakończenie udzielania wsparcia organizacjom terrorystycznym, większe poszanowanie praw człowieka oraz zmiana podejścia do procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie;
9. Zwraca się do parlamentarnej Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Wolności Obywatelskich o rozpatrzenie sposobu, w jaki Parlament może zaangażować się w proces regularnego aktualizowania wspólnego stanowiska Rady nr 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie wprowadzania w życie szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu⁽¹⁾, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji począwszy od 2001 r.;
10. wyraża nadzieję, że ustanowienie delegacji międzyparlamentarnej do spraw stosunków z Iranem umożliwi Parlamentowi zaangażowanie się w owocny dialog z irańskim parlamentem oraz irańskim społeczeństwem obywatelskim;
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi UE do spraw WPZiB, rządóm i parlamentom Państw Członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 93.

P6_TA(2005)0012

Handel kobietami i dziećmi w Kambodży

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie handlu kobietami i dziećmi w Kambodży

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Kambodży, a w szczególności rezolucje z dnia 13 marca 2003 r.⁽¹⁾ i 12 lutego 2004 r.⁽²⁾,
- uwzględniając porozumienie o współpracy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Kambodży⁽³⁾, które weszło w życie dnia 1 listopada 1999 r.,
- uwzględniając dokument w sprawie strategii WE-Kambodża na lata 2000-2003 oraz Krajowy Program Wskaźnikowy na lata 2005-2006,
- uwzględniając oświadczenie lokalnej Prezydencji Unii Europejskiej w imieniu unijnych szefów misji w Phnom Penh w sprawie ataku na schronisko dla ofiar handlu ludźmi prowadzonego przez stowarzyszenie „Agir Pour les Femmes en Situation Précaire” (AFESIP),

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, str. 417.

⁽²⁾ P5_TA(2004)0101.

⁽³⁾ Dz.U. L 269 z 19.10.1999, str. 18.

Czwartek 13 styczeń 2005

- uwzględniając Konwencję ONZ o Prawach Dziecka oraz Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, ratyfikowane przez Kambodżę i wszystkie Państwa Członkowskie UE,
 - uwzględniając Protokół ONZ o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, szczególnie kobietami i dziećmi, a także Konwencję ONZ o zwalczaniu przestępczości zorganizowanej,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie ochrony działaczy na rzecz praw człowieka, zatwierdzone przez Radę Europejską w lipcu 2004r.,
 - uwzględniając porozumienie pomiędzy ONZ i Kambodżą w sprawie budżetu dla Specjalnego Trybunału ds. Zbrodni Wojennych w Kambodży,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze atak na Centrum Srey Khan należące do stowarzyszenia AFESIP, gdzie przebywało dziewięćdziesiąt jeden kobiet i dziewczynek, z których osiemdziesiąt trzy zostały uwolnione dzień wcześniej przez urzędników pracujących w Departamencie ds. Handlu Ludźmi i Ochrony Młodzieży dzień wcześniej z hotelu, w którym były prostytutowane,
- B. mając na uwadze, iż los tych dziewięćdziesięciu jeden kobiet i dziewczynek jest nieznanym,
- C. mając na uwadze, iż podczas operacji policyjnej aresztowano, a na drugi dzień zwolniono osiem osób,
- D. mając na uwadze groźby śmierci kierowane pod adresem Somały Mam, działaczki pracującej na rzecz dzieci zmuszanych do prostytucji, której władze Kambodży nie są w stanie zapewnić ochrony,
- E. mając na uwadze, iż handel ludźmi i wykorzystywanie seksualne są formą współczesnego niewolnictwa i stanowią rażące pogwałcenie fundamentalnych praw człowieka dokonywane przez zorganizowane siatki przestępcze działające w skali międzynarodowej; mając na uwadze, iż jest to lukratywny interes dla nielegalnych handlarzy,
- F. mając na uwadze, iż handel ludźmi zatacza coraz szersze kręgi z powodu ubóstwa, bezrobocia, bezbronności kobiet i dzieci, pogarszających się warunków socjalnych w ich krajach pochodzenia, wysokich zysków i niskiego stopnia ryzyka dla nielegalnych handlarzy oraz popytu na kobiety i dzieci dla celów prostytucji i innych form wykorzystywania seksualnego,
- G. mając na uwadze wysiłki, jakie wciąż niezbędne są w walce z przestępczością zorganizowaną i handlem ludźmi,
- H. mając na uwadze, iż podczas VII Posiedzenia Grupy Konsultacyjnej w sprawie Kambodży w dniach 6 i 7 grudnia 2004 r. uczestnicy przyjęli szereg wspólnych wskazań, w tym uchwalenie przepisów w zakresie przemocy w rodzinie i zwalczania handlu ludźmi, w celu udzielenia rządowi Kambodży i partnerom w ramach pomocy rozwojowej w monitoringu sytuacji w nadchodzącym roku,
- I. biorąc pod uwagę utworzenie przez rząd Kambodży międzyministerialnego komitetu, którego zadaniem będzie przeprowadzenie śledztwa w sprawie ataku na centrum AFESIP,
1. potępia wykorzystywanie seksualne nieletnich jako przestępstwo *erga omnes* i jako atak na fundamentalne prawa dziecka, które to czyny muszą być zwalczane na wszystkich poziomach;
 2. wyraża zaniepokojenie zjawiskiem prostytucji dziecięcej w Kambodży i handlem ludźmi w kierunku zarówno z, jak i do Kambodży, który ma na celu wykorzystywanie ich do prac przymusowych, prostytucji i żebractwa, a także do nielegalnych adopcji;
 3. przywołuje zasady zawarte w Karcie Praw Człowieka, a w szczególności prawa dziewczynek w przypadku wykorzystywania seksualnego nieletnich w Azji i w pozostałej części świata;
 4. potępia zaatakowanie w dnia 8 grudnia 2004 r. schroniska AFESIP dla ofiar handlu ludźmi w Phnom Penh i uprowadzenie dziewięćdziesięciu jeden kobiet i dziewczynek, wśród których znajdowały się osoby nieletnie;

Czwartek 13 styczeń 2005

5. potępia przemysł związany z turystyką seksualną w Kambodży i innych krajach, w których proceder ten ma miejsce oraz zwraca się do Państw Członkowskich UE o uchwalenie i stosowanie koniecznego ustawodawstwa potrzebnego do postawienia przed obliczem sprawiedliwości wszystkich osób zaangażowanych w organizowanie turystyki seksualnej z udziałem nieletnich;
 6. nalega, aby Komisja wzięła pod uwagę prawa dzieci i kobiet, które są ofiarami nielegalnego handlu, w programowaniu polityki związanej z prawami człowieka w ramach Europejskiej Inicjatywy na rzecz Demokracji i Praw Człowieka;
 7. zwraca się do Komisji o wspieranie organizacji działających na rzecz praw człowieka w Kambodży, a w szczególności tych, które poświęcają się ochronie ofiar handlu ludźmi i wykorzystywania seksualnego;
 8. z zadowoleniem przyjmuje decyzję rządu Kambodży w sprawie powołania komisji międzyministerialnej z udziałem przedstawicieli misji zagranicznych oraz krajowych i międzynarodowych organizacji pozarządowych w charakterze obserwatorów, którzy będą świadczyć, prowadzić dalsze dochodzenia i osobiście przesłuchiwać kobiety-ofiary;
 9. przekonany jest o pozytywnym i uczciwym wyniku prac nowo powołanego komitetu międzyministerialnego i przyznaje, iż władze Kambodży poczyniły wysiłki w zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, podkreśla jednak potrzebę zwiększenia liczby śledztw i wyroków skazujących dla handlarzy, tak aby ukrócić ten proceder;
 10. wzywa władze Kambodży do zagwarantowania bezpieczeństwa organizacjom chroniącym dzieci i ich pracownikom, a w szczególności organizacjom pracującym na rzecz pomocy ofiarom handlu i wykorzystywania seksualnego;
 11. wzywa władze Kambodży do zagwarantowania bezpieczeństwa Somaly Mam, której życie znajduje się w niebezpieczeństwie;
 12. wzywa rząd Kambodży do ratyfikowania Protokołu ONZ o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, szczególnie kobietami i dziećmi, a także Konwencję ONZ o zwalczaniu przestępczości zorganizowanej;
 13. wzywa Państwa Członkowskie UE do wspólnego działania w walce przeciwko przestępczości zorganizowanej i handlowi ludźmi, w szczególności handlowi nieletnimi;
 14. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Kambodży oraz rządów państw członkowskich ASEAN.
-